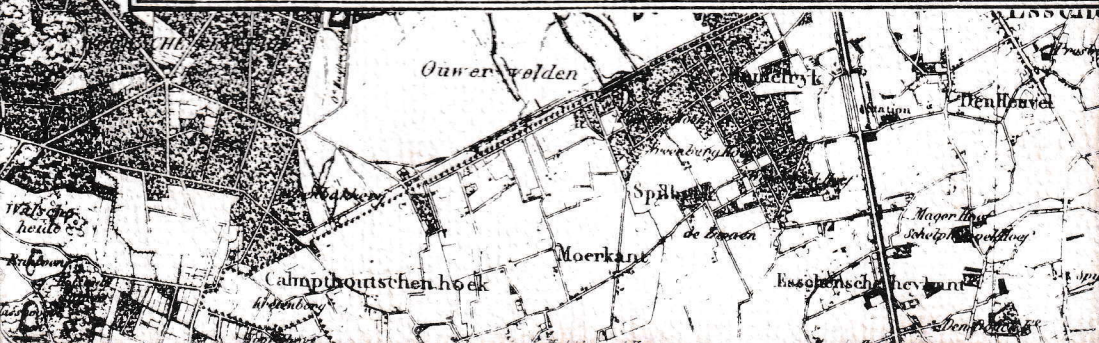

1-'91

Oude versjes en liedjes

Met ingang van dit nummer willen we regelmatig wat oude versjes of liedjes opnemen. Soms van onbekende schrijvers en dichters, soms van mensen van naam zoals Nicolaas Beets of Guido Gezelle.

Piet Meul, onze contactpersoon uit Heerle noteerde een aantal versjes en liedjes uit de mond van zijn vader.

De Pet.

Maandag was het toen droeg Willem
Voor het eerst zijn nieuwe pet
Wees er zuinig op zei moeder
Hoe ze schoon, en rein, en net.

Ja, zei Wim en die belofte
Hield hij ook de hele dag
Raad eens waar op dinsdagmorgen
Willems nieuwe pet al lag.

In de koolbak 't is echt waar
Och zei Willem, erg is 't niet
Zwart op zwart dat geeft geen vlekken
Niemand die er wat van ziet.

Woensdag smeed die domme jongen
Hem in 't water keer op keer
Hector met zijn scherpe tanden
Bracht hem bij zijn baas dan weer.

Nu moet hij zijn oude dragen
Die is lelijk maar van leer
Want een nieuwe zei zijn moeder
Koop ik voor hem nimmermeer.

Als de leren is versleten
Maak ik voor die wildeman
Van een grove zak een ander
Die hij niet bederven kan.

('met dank aan mijn vader')

Heerle, februari 1991.

Piet Meul.

In het oude klooster.

Zachtjes klinkt het avondklokje
Alles keert ter ruste weer
Vogelen zingen treur'ge liedren
't Zonlicht daalt in 't Westen neer.

Achter in het stille klooster
Zusters in hun stille dracht
Zij verplegen daar de lijders
Die gewond zijn aangebracht.

Beide deuren staan wijd open
En een zuster treed daarin
Met een jongling in haar armen
Die nooit meer ten strijde ging.

Beide benen afgeschoten
En daarbij de rechterhand
Want hij had zoo trouw gestreden
Voor zijn dierbaar vaderland.

Aan de poort van 't oude klooster
Klopt een droeve moeder aan
Ligt mijn zoon hier zwaar gewond soms
Gaarne zou ik tot hem gaan.

Arme moeder, sprak de zuster
Ach Uw zoon, hij leeft niet meer
Al zijn lijden is geweken
Hij stierf voor zijn land en eer.

In de kamer aangekomen
Nam zij 't witte doodskleed af
En in tranen stort zij neder
Delf voor hem en mij een graf.

Op het kerkhof ligt begraven
Eene moeder met haar zoon
En nu strijden zij voor eeuwig
Ja voor eeuwig voor Gods troon.

(Met dank aan Laurens van Geel)

Heerle, februari 1991.

Piet Meul.

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

